اجزاء اعمال سابقه

شارع مقدس دارد نظام متشرعه را سامان می‌دهد و می‌خواهد امور دینی متشرعه جلو برود، امور دینی می‌خواهی جلو برود محورش چیست؟ محورش رفتار است، نه در دل افراد. پس مانعی ندارد که در فضای فقه برای نظم شریعت و بقای شریعت در بستر اجتماع، شارع مقدس رفتار را برای فقه موضوع قرار بدهد ولو معلوم است هر رفتاری پشتوانه‌ای دارد، خب لازمه این چیست؟ لازمه این خیلی مهم است، لازمه‌اش این است که وقتی به حسب ظاهر ما طبق دستور خود شارع جلو رفتیم، لج نکردیم، وقتی چیزهایی واقعیاتش بعدا کشف خلاف می‌شود، خود شارع می‌آید متکفل می‌شود، یک موارد خاصه‌ای را تدارک می‌کند و در بقیه هم حکم به مضیّ امر می‌کند، نمازها درست است، اموری که جلو رفته صحیح است؛ این خیلی مهم است برای این که نماز برقرار بماند و الا مدام بخواهد به متشرعه بگوید برگردید تا فهمیدی عادل نبود قضا کن، تا فهمیدی مفتی فلان شرط را نداشت اعاده کن، این که دیگر آن سهولت ملة نمی‌ماند «بعثتُ علی الشریعة السمحة»[1] سماحت شریعت باقی نمی‌ماند[2].

---

[1] عدة من أصحابنا عن سهل بن زياد عن جعفر بن محمد الأشعري عن ابن القداح عن أبي عبد الله ع قال: جاءت امرأة عثمان بن مظعون إلى النبي ص فقالت يا رسول الله إن عثمان يصوم النهار و يقوم الليل فخرج رسول الله ص مغضبا يحمل نعليه حتى جاء إلى عثمان فوجده يصلي فانصرف عثمان حين رأى رسول الله ص فقال له يا عثمان لم يرسلني الله تعالى بالرهبانية و لكن بعثني بالحنيفية السهلة السمحة أصوم و أصلي و ألمس أهلي فمن أحب فطرتي فليستن بسنتي و من سنتي النكاح(الكافي (ط - الإسلامية) ؛ ج۵؛ ص۴۹۴)

[2] در این زمینه به دو مقاله با عنوان‌های «اصاله المضیّ» و «قواعد روشی شارع در قانون گذاری » مراجعه فرمایید.

بازبینی #1
ایجاد شده 25 مارس 2025 12:32:39 توسط ... .
به روزرسانی شده 25 مارس 2025 12:33:09 توسط ... .